

mentlig kunne udvikles til og fra samme, naar den blev udvidet navnlig ved Anlæg af Sidespor. Ikke desto mindre er man ikke gaaet frem i Overensstemmelse med Udvalgets Ønske, men Forslaget er stillet ganske, som om Udvalget ikke havde været til. Dette er Grunden til, at Udvalgets Flertal ikke kan anbefale at gaa ind paa denne nye Station, men maa foretrække, at den nuværende Tilstand bibeholdes, indtil man naaer en virkelig Overenskomst med Ministeren eller dog kommer ind paa Forhandlinger, som kunde føre dertil. En Del af de øvrige Endringsforslag, som gaa ud paa at negte enten Udvidelser eller Bygningsforetagender eller andre Foranstaltninger ved forskjellige Stationer, ere stilledes af Udvalget som Helhed, nogle dog kun af Udvalgets Flertal. Hvad angaar de Endringsforslag, som findes under Nr. 311, 313, 324 og 326, da er Grunden til, at de ere stilledes, blot den, at man har ment, at disse Foranstaltninger kunde pares eller i ethvert Tilfælde udfattes. Derimod skal jeg gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 312, som er stillet af Udvalget, og gaar ud paa at negte, at der anvendes et Beløb til elektrisk Belysning paa Roskilde Station. Der var oprindelig paa Finantsloven foreslaaet en Bevilling til at indføre elektrisk Belysning paa Fredericia og Roskilde Stationer i vedkommende Kontorlokaler for derigennem at skaffe sig fornøden Erfaring med Hensyn til Anvendelsen af denne Belysning paa Jernbanestationer. Nu er det Udvalgets Mening, at det vistnok vilde være nyttigere for at naae denne Erfaring om man indskrænkede sig til at indføre denne Belysning eet Sted, men da ogsaa gennemførte den paa hele Stationen, altsaa ikke blot i Lokalerne, men ogsaa udenfor, saa at man ogsaa kunde gjøre Erfaringer om, hvorledes den kunde anvendes i fri Luft, paa en saadan Maade, at Publikum strax havde Fordel og Interesse deraf. Denne Regtelse er altsaa maaste i Virkeligheden en Forhøielse; thi det er jo muligt, at Summen maa forhøies noget for at naae det tilsigtede Resultat, nemlig i Stedet for at indføre denne Belysning i visse Kontorlokaler paa Fredericia og Roskilde Stationer at indføre elektrisk Lys paa hele Fredericia Station. Udvalget har imidlertid ikke paataget sig at forandre Summen, dertil mangle vi de fornødne Betingelser; men dersom en mindre Forhøielse skulde blive nødvendig for at naae dette Maal, vil det kunne ske ved tredie Behandling. De øvrige Endringsforslag til det Afsnit af § 27, der vedrører Jernbanevæsenet, som gaar ud paa Medsættelser og Regtelser, behøve ikke

nærmere Begrundelse end den, jeg har gjort gjældende, og jeg skal derfor gaa over til blot kortelig at nævne Endringsforslaget under Nr. 325, der gaar ud paa at negte Anskaffelse af et Dampskib til Frederikshavn-København-Farten. Dette Forslag er stillet i Henhold til den samme Motivering, som var anført forrige Aar, nemlig, at man for Tidens ikke kan erkjende, at der er tilstrækkelig Grund til at oprette en Statsfart. Endringsforslaget under Nr. 328 er en Suppleringsforslag af det Endringsforslag, som jeg omtalte under § 6, som gaar ud paa at negte det til Bestyrelsen af Hølsted Telegrafstation forlangte Beløb. Det er her selve Foranstaltningen, der foreslaas negtet. Grunden er, som jeg dengang bemærkede, Oplysninger fra vedkommende Egn, der gaa ud paa, at det maa anses for tvivlsomt, om en saadan Stations Oprettelse er til Nytte. Jeg kommer nu til Endringsforslaget Nr. 332, som er stillet af Ministeren og gaar ud paa at bevilge et rentefrit Laan til Juldjørelse og Udvidelse af Hundested Baadshavn, derunder en Gjenbevilgning af 29,000 Kr. af den tidligere givne Bevilling paa 53,000 Kr., med Ret til at afdrage Laanet i en længere Aarrække end oprindelig bestemt. Jeg skal med Hensyn til disse Havnelaan gjøre det ærede Thing opmærksomt paa, at de have en sørgelig Historie. Med Hensyn til Hundested og Lynæs Havne have vi et andet Sted paa Finantsloven et Forslag fra Finantsministeren om at eftergive disse to Havne deres tidligere Laan. Det er nemlig endel Aar tilbage i Tredserne, at man begyndte fra Først af at søge Laan til disse Havne, og dengang saade man naturligvis, at det var ganske sikkert Laan, som vilde blive tilbagebetalt i rette Tid, og at de vilde gjøre Fiskeribefolkningen den allerstørste Nytte. Det har man ganske sikkert sagt dengang, thi det siger man altid, naar man søger Laan. Smidertid have disse to Laan vist sig at være til ingenformel Nytte, thi de Foranstaltninger, der skulde tilveiebringes for dem, have kostet meget, meget Mere; der har ikke været Mulighed for at tilveiebringe dem for de Penge, som bleve laante, og Udsigten til at faae Pengene betalt tilbage, er efterhaanden svunden i den Grad, at efterat Indenrigsministeren i en Række af Aar havde betalt Renterne af sin Konto til Fiskerisjefen fremme for Hundesteds Vedkommende, er det nu foreslaaet at eftergive disse Laan. Dette har imidlertid ikke afskaffet Følgesaget fra isfor at bevilge Laanet til Hundested til Forbedring af dens Havn. Dette Forslag isfor var langt grundigere og mere omfattende end disse Laan, der staa fra gammel Tid; men man